

Het gebed van Jabez, het principe ervan, en Paulus

Door: Pastor Rollin E. Wilson

In het recente verleden heb ik talloze mediapredikers en bijbelleraren horen verwijzen naar "het gebed van Jabez". Tijdens het lezen van de Bijbel herinnerde ik me een persoon uit de Bijbel met die naam, en toen ik hem in een concordantie opzocht, las ik opnieuw wat hier staat:

"1 Kron. 4:9: Jabez nu was heerlijker dan zijn broeders; en zijn moeder had zijn naam Jabez genoemd, zeggende: Want ik heb hem met smarten gebaard.

"1 Kron. 4:10: Want Jabez riep den God Israëls aan, zeggende: Indien Gij mij rijkelijk zegenen, en mijn landpale vermeederen zult, en Uw hand met mij zijn zal, en met het kwade alzo maakt, dat het mij niet smarte! En God liet komen, wat hij begeerde.

Bij het scannen van de bovenstaande tekst vindt men enkele interessante feiten en waarschijnlijk dingen die zich zouden kunnen ontwikkelen tot diepere toepassingen. Dat zou echter het geval zijn in de meeste Schriftgedeelten die we zouden kunnen bestuderen, vooral als we ons Paulus' onderwijs uit Romeinen 15:4 herinneren:

"Want al wat te voren geschreven is, dat is tot onze lering te voren geschreven, opdat wij, door lijdzaamheid en vertroosting der Schriften, hoop hebben zouden.

In de afgelopen maand kreeg ik een boek in handen getiteld: "Het gebed van Jabez" met als ondertitel: Breaking Through to the Blessed Life (= Doorbreken naar het gezegende leven". Het boek is geschreven door Bruce Wilkinson, oprichter en president van Walk Thru the Bible Ministries (=Doorloop de Bijbelbedieningen). Het boek is uitgegeven door Multnomah Publishers, Sisters, Oregon, en heeft een copyrightdatum van 2000. De achterkant van dit boek bevat indrukwekkende advertenties van de inhoud:

"Wil je extravagant gezegend worden door God? Ben je klaar om naar het buitengewone te reiken door God te vragen om de overvloedige zegeningen die Hij je zo graag wil geven? Sluit je aan bij Bruce Wilkinson en ontdek hoe het opmerkelijke gebed van een weinig bekende bijbelheld Gods gunst, kracht en bescherming kan vrijmaken. Je zult zien hoe één dagelijks gebed je kan helpen het verleden achter je te laten – en door te breken naar het leven dat je voorbestemd was om te leven".

Wilkinsons boek, The Prayer of Jabez (= Het gebed van Jabez), bevat het volgende voorwoord:

Geachte lezer,

"Ik wil je leren hoe je een gedurfd gebed bidt dat God altijd verhoort. Het is kort – slechts één zin met vier delen – en weggestopt in de Bijbel, maar ik geloof dat het de sleutel bevat tot een leven van buitengewone gunst van God.

"Deze petitie heeft radicaal veranderd wat ik van God verwacht en wat ik elke dag door Zijn kracht ervaar. In feite zien duizenden gelovigen, die de waarheden ervan toepassen, regelmatig wonderen gebeuren.

'Ga je met me mee voor een persoonlijke verkenning van Jabez? Ik hoop dat je dat doet!'

Bruce H. Wilkinson

Onnodig te zeggen dat ik klaar was om verder te lezen. Dus hoewel ik toegeef dat er een paar rode vlaggen bij me opkwamen bij het lezen van de bovenstaande advertenties, heb ik het boek doorgelezen. Het is een klein boekje van zo'n 93 pagina's. Het is gemakkelijk in te zien waarom "Het gebed van Jabez" zo goed en wijdverbreid is ontvangen in (niet alleen) de evangelische kerk in de VS, maar bij evangelicalen over de hele wereld.

Voordat ik verder ga, zal het nodig zijn om het laatste woord in de titel van dit artikel uit te leggen: Paulus. De huidige bedeling van genade is door God op orde gebracht binnen een gedeelte van de Schrift dat is geschreven door de apostel Paulus, en het is deze eenheid die ik als maatstaf neem waarmee het gebed van Jabez en zijn principe moet worden gewogen/geëvalueerd. Het volgende wordt aangeboden ter ondersteuning van het gebruik van de geschriften van Paulus als maatstaf voor de kerk in de huidige bedeling van Gods genade:

"Rom. 16:17: En ik bid u, broeders, neemt acht op degenen, die tweedracht en ergernissen aanrichten tegen de leer, die gij van ons geleerd hebt; en wijkt af van dezelve.

"Fil. 3:17: Weest mede mijn navolgers, broeders, en merkt op degenen, die alzo wandelen, gelijk gij ons tot een voorbeeld hebt.

"2 Thess. 3:6: En wij bevelen u, broeders, in den Naam van onzen Heere Jezus Christus, dat gij u onttrekt van een iegelijk broeder, die ongeregeld wandelt, en niet naar de inzetting, die hij van ons ontvangen heeft.

"2 Thess. 3:7: Want gijzelven weet, hoe men ons behoort na te volgen; want wij hebben ons niet ongeregeld gedragen onder u;

"2 Tim. 3:10: Maar gij hebt achtervolgd mijn leer, wijze van doen, voornemen, geloof, lankmoedigheid, liefde, lijdzaamheid.

Het punt dat uit deze verwijzingen naar Paulus gemaakt moet worden, is dat zijn leerstelling door de Heilige Geest naar voren is gebracht door directe openbaring van de Heer Jezus Christus, om de norm en standaard te zijn voor de kerk van vandaag in haar principes en praktijken. Als we ingaan op de hoofdpunten van Wilkinsons boek over Jabez, zal het duidelijk zijn dat wat daar wordt aangeboden zoals gevonden in 1 Kronieken al adequaat is behandeld door Paulus in veel duidelijkere dimensies onder genade. Ja, ik erken dat er waarheden voor ons zijn met betrekking tot Jabez, maar het boek in kwestie lijkt deze tot het principe voor vandaag te maken in plaats van te zien dat Paulus de overvloedig hogere en grootsere leringen in genade heeft voor deze doorbraak naar het gezegende leven.

De vier delen van het gebed van Jabez, in één zin, zullen worden besproken in wat ik het Paulinische perspectief zal noemen, en dan zal de lezer in staat zijn om zijn eigen conclusies te trekken over wat de echte doorbraak naar het gezegende leven is.

JABEZ EN PIJN, PAULUS EN LIJDEN

Het Hebreeuwse woord Jabez betekent: "verdrietig of bedroefd zijn." De tekst van 1 Kronieken 4:9 legt uit hoe deze naam tot stand kwam, aangezien de moeder van Jabez zei: "*Want ik heb hem met smarten gebaard*", en daarom zijn naam Jabez noemde, d.w.z. verdriet of pijn. Om de pijn/verdriet die ze had te herdenken, zou de naam van Jabez, de zoon voor altijd herinneren aan wat zijn moeder ervoer. Als onderdeel van het gebed van Jabez vraagt hij echter dat "*dat het mij niet smarte!*". Het woord "smarte" is hetzelfde woord dat komt van het stamwoord Jabez. Let op dit interessante citaat:

“De reden hiervoor is waarschijnlijk dat de gelofte zo belangrijk was geworden dat ze waardig was om te worden overgeleverd, alleen omdat God zijn wens zo had vervuld dat zijn leven in tegenspraak werd met zijn naam; de zoon van verdriet die vrij is geweest van pijn in het leven, en meer geluk en reputatie heeft bereikt dan zijn broer ”.

Daarom was God getrouw in het beantwoorden van het verzoek van Jabez, al was het maar omdat zijn naam (smart/verdriet) in zijn leven werd veranderd en zijn reputatie die van zijn leeftijdsgenoten overtrof.

Laten we nu ter vergelijking eens kijken naar de apostel Paulus. Kort na zijn bekering, op zijn weg naar Damascus, zei de Heer aan Ananias:

“Hand. 9:16: Want ik zal hem tonen, hoeveel hij lijden moet om Mijn Naam.

Als er ooit een man was die leed voor de naam van de Heer Jezus Christus, dan was het Paulus. En toch, gedurende dat leven van pijn, verdriet en lijden, horen we van zijn lippen en pen woorden als de volgende:

“2 Kor. 12:8: Hierover heb ik den Heere driemaal gebeden, opdat hij van mij zou wijken.

“2 Kor. 12:9: En Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg; want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Zo zal ik dan veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij wone.

“2 Kor. 12:10: Daarom heb ik een welbehagen in zwakheden, in smaadheden, in noden, in vervolgingen, in benauwdheden, om Christus' wil; want als ik zwak ben, dan ben ik machtig.

“Fil. 1:29: Want u is uit genade gegeven in de zaak van Christus, niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden;

“Fil. 3:7: Maar hetgeen mij gewin was, dat heb ik om Christus' wil schade geacht.

“Fil. 3:8: Ja, gewisselijk, ik acht ook alle dingen schade te zijn, om de uitnemendheid der kennis van Christus Jezus, mijn Heere; om Wiens wil ik al die dingen schade gerekend heb, en acht die drek te zijn, opdat ik Christus moge gewinnen.

“1 Thess. 3:3: Opdat niemand bewogen worde in deze verdrukkingen; want gij weet zelve, dat wij hiertoe gesteld zijn.

“2 Tim. 2:9: Om hetwelk ik verdrukkingen lijde tot de banden toe, als een kwaaddoener; maar het Woord Gods is niet gebonden.

Paulus werd niet bedroefd genoemd zoals Jabez door zijn moeder. Integendeel, het werd Paulus toegestaan om de naam van Jezus Christus in de Heidense wereld te verkondigen onder groot lijden door Gods keuze. Jabez slaagde erin zijn reputatie/naam (d.w.z. verdriet) tijdens zijn leven om te keren en dit werd door God voor hem volbracht. Paulus plantte het zaad van het evangelie van de genade van God als de apostel van Christus door middel van veel lijden zodat wij, die volgen (1 Kor. 11:1), mogen worden gewezen op diezelfde ondersteunende genade van God, de God van alle genade.

I. PUNT #1 VAN HET GEBED VAN JABEZ

“1 Kron. 4:10a: Want Jabez riep den God Israëls aan, zeggende: Indien Gij mij rijkelijk zegenen.....zult”.

De auteur van “Het gebed van Jabez” bidt dit gebed al meer dan 30 jaar en schrijft het toe, en Gods antwoord daarop, aan een revolutie in zijn leven en bediening boven alles. Het is zeker niet mijn, noch

iemands verantwoordelijkheid om de resultaten van dit gebed van Jabez te ontkennen. Wat we wel moeten bespreken, zijn de legitieme componenten van dit gebed, ja, het principe dat het heeft mogen worden op grond van de veronderstelde resultaten. Het gebed van Jabez wijst erop dat dit eerste deel van zijn gebed blijkt geeft van een verlangen in een gelovige om Gods volledige zegen in zijn leven te bereiken. Niets minder zegt de auteur, zal dat doen.

Wat is er lovenswaardiger dan God dagelijks te vragen om ons te zegenen? Als we in de tijd van Jabez zouden leven, zou zijn gebed zeer passend en lovenswaardig zijn. Israël wist in die tijd van haar geschiedenis weinig van Gods zegen als gevolg van nationale geestelijke erosie en ongehoorzaamheid aan de wet van Mozes. En wat voor soort zegeningen vroeg Jabez aan God en verwachtte hij van Hem? Dit zouden zeker zegeningen zijn die in overeenstemming zijn met Gods verbondsbeloften aan Israël.

Wat betreft het vandaag vragen aan God om zegen, zelfs een werkelijke zegen, hoe resoneert of stemt dit overeen met de leringen van Paulus? Paulus spreekt inderdaad over zegenen, hij spreekt zelfs over zegeningen. In feite voegde hij enkele zeer kritische woorden toe aan dit woord zegen in Efeziërs 1:3:

“Ef. 1:3: Gezegend zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening in den hemel in Christus.

Van de vertaler:

De King James Bible spreekt over “blessings” ~ = zegeningen en aldus het meervoud!

*“Ef. 1:3: Blessed be the God and Father of our Lord Jesus Christ, who hath blessed us with all spiritual **blessings in heavenly places** in Christ:*

Let op de toegevoegde woorden die Paulus in deze kwestie van zegen plaatst: hij schrijft over "zegeningen" meervoud, en hieraan voegt hij "geestelijke" toe. En hieraan voegt Paulus toe: "alle". Daarom informeert Paulus de gelovige vandaag dat "alle geestelijke zegeningen" beschikbaar zijn voor degenen die "in Christus" zijn. Merk ook op dat Paulus deze zegeningen kwalificeert als zijnde gerelateerd aan de hemel. Dit is waar de gelovige met Christus gezeten is volgens Efeziërs 2:6 en Kolossenzen 3:1:

“Ef. 2:6: En heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in den hemel in Christus Jezus;

“Kol. 3:1: Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de rechter hand Gods.

Er is echter één belangrijk, extra, feit om op te merken hier in Efeziërs 1:3! We zijn niet geïnstrueerd om hiervoor te vragen, te smeken of te bidden! Er wordt ons eerder verteld dat we al gezegend zijn (d.w.z. verleden tijd); het is geen toekomstige verwachting, maar een verrichting, uit het verleden, door God voor ons.

Toen ik het boek “Het gebed van Jabez” las, en vooral dat gedeelte over God vragen om mij te zegenen, had ik grote verwachting dat de auteur ons uiteindelijk zeker naar de waarheid van Efeziërs 1:3 zou leiden. Maar ik was teleurgesteld. Tenzij ik het over het hoofd heb gezien, was er geen enkele verwijzing in het boek naar Efeziërs 1:3 en alle geestelijke zegeningen die de gelovige al bezit in Christus. Is het dan mogelijk, door dit gebed van Jabez te benadrukken, dat het beter is dan alle geestelijke zegeningen in Christus? Als het benadrukken van gebed van Jabez niet iets beters is dan wat de gelovige reeds in Christus bezit, is het dan even goed of er gelijk aan? Waar moet iemand

vandaag de dag de nadruk op leggen in zijn bidden? Moet het voorbeeld en principe van Jabez of van Paulus zijn? Moeten we bidden tot de God van Israël of, volgens Efeziërs 1:3, tot de God en Vader van onze Heer Jezus Christus?

Welk recht heeft een gelovige om God te vragen om zegeningen die hij al bezit in Christus? Komt dit niet neer op het negeren van wat duidelijk is vastgelegd voor onze geloofsgehoorzaamheid?

En wat zouden enkele van deze "*alle geestelijke zegening in den hemel in Christus*" kunnen zijn? Men hoeft de onmiddellijke context van Efeziërs 1 niet te verlaten om enkele van deze geestelijke zegeningen in de hemel in Christus te vinden: let op:

- 1) Uitverkoren in hem vóór de grondlegging van de wereld, 1:4
- 2) Heilig en onberispelijk voor hem, 1:4
- 3) In liefde voorbestemd tot aanneming door Christus, tot Hemzelf, 1:5
- 4) Tot lof van de heerlijkheid van zijn genade, 1:6
- 5) Begnadigd heeft in den Geliefde, 1:6
- 6) In Hem, verlossing, vergeving, naar de rijkdom van zijn genade, 1:7
- 7) Hij is jegens ons overvloedig geweest in alle wijsheid en voorzichtigheid, 1:8
- 8) Maakte ons de verborgenheid (geheim) van Zijn wil bekend, hetwelk Hij voorgenomen had in Zichzelf, 1:9

En meer volgt in hoofdstuk één van Efeziërs. In feite zouden de eerste drie hoofdstukken van Efeziërs de titel kunnen hebben: "Enkele van alle geestelijke zegeningen die we in hemel hebben in Christus".

In het boek "Het gebed van Jabez" wordt ons op pagina 23 verteld: "Zegenen in de Bijbelse zin is iets bovennatuurlijke gunst vragen of verlenen." Als we een voorbeeld krijgen van Gods zegen in die zin, krijgen we:

"Spreuken 10:22: De zegen des Heeren, die maakt rijk; en Hij voegt er geen smart bij.

Dit wordt verondersteld het soort rijkdom te zijn dat het gebed van Jabez voortbrengt! Nogmaals, de auteur grijpt terug naar de Oud Testamentische leer voor principes en praktijken en past ze toe op vandaag de dag. Waarom zou u geen beroep doen op Paulus' (soort zegeningen) "*alle geestelijke zegeningen in de hemel in Christus?*" Een interessante kanttekening bij deze verwijzing naar Spreuken 10:22 is dat het woord "smart" in het Hebreeuws afkomstig is van de wortel Jabez!

Een ander punt uit het boek is dat van de gelovige wordt verwacht dat hij God "vraagt" volgens Mattheüs 7:2 en Jakobus 4:2. En nogmaals, Paulus wordt over het hoofd gezien en de context van deze twee aangehaalde passages wordt niet uitgelegd.

"Matth. 7:2: Want met welk oordeel gij oordeelt, zult gij geoordeeld worden; en met welke mate gij meet, zal u wedergemet worden.

"Jakobus 4:2: Gij begeert, en hebt niet; gij benijdt en ijvert naar dingen, en kunt ze niet verkrijgen; gij vecht en voert krijg, doch gij hebt niet, omdat gij niet bidt.

In het boek staat deze verklaring op pagina 29: "Zijn vriendelijkheid bij het vastleggen van het verhaal van Jabez in de Bijbel is het bewijs dat het niet gaat om wie je bent, of wat je ouders voor je hebben besloten, of wat je 'voorbestemd' was te zijn. Wat telt, is weten wie je wilt zijn en erom vragen."

Laten we nu eens aannemen dat we een tekst zouden kunnen vinden die zegt dat de gelovige volmaakt is in Christus. Dat al de volheid van God in Christus woont, en dat de gelovige in Christus vandaag volledig vervuld is in Christus. Zou het dan juist zijn als we bidden dat we volmaakt mogen zijn in Christus? Zo bidden zou zeker in onwetendheid zijn over wat we in de Schrift hebben gevonden en wat God al had gezegd dat we in Christus hadden en waren. Welnu, zo'n tekst bestaat — zie Kolossenzen 2:9-10. Wie zou meer willen dan wat we al zijn en hebben in Christus? Zou het niet beter zijn om God te vragen ons te helpen begrijpen wat dit allemaal is en betekent, in plaats van te beslissen wat we willen zijn en Hem er dan om te vragen?

“Kol. 2:9-10: 9 Want in Hem woont al de volheid der Godheid lichamelijk; 10 En gij zijt in Hem volmaakt, Die het Hoofd is van alle overheid en macht;

II. PUNT #2 VAN HET GEBED VAN JABEZ

“1 Kron. 4:10: en mijn landpale vermeerderen zult.....”

In het volgende deel van het gebed van Jabez vinden we een pleidooi voor meer territorium door God te vragen om je leven te verruimen, zodat je een grotere uitwerking voor Hem kunt maken.

Dit hoofdstuk gaat over wat de auteur noemt: de Jabez-afspraken, de Jabez-kansen of Operatie Jabez. Dit zijn allemaal echte uitdagingen voor iemands geloof om God te vragen om meer en grotere dingen in iemands leven en bediening te doen.

Wilkinson suggereert dat "de hoogste vorm van Jabez 's gebed voor meer territorium ongeveer zou kunnen klinken als:

“O God en Koning, vergroot alstublieft mijn kansen en mijn uitwerking op zo'n manier dat ik meer levens raak voor Uw glorie. Laat mij meer voor U doen”.

Wat we hier hebben aangehaald, is toch zeker lovenswaardig en uitdagend voor iemands geloof in welke dispensatie (= bedeling) dan ook, zo is het toch?

Wat mij zorgen baart aan hoofdstuk 3, “Groot leven voor God”, is dat daarin geen enkele verwijzing wordt gemaakt, zelfs niet bij wijze van voorbeeld of illustratie, naar de bediening van de apostel Paulus. Evenmin wordt er verwezen naar Paulus' leer over genade, wat vandaag de dag Gods hoogste niveau van motiverende en instructieve dynamiek is om groots te leven voor God!

Om deze Paulinische dynamiek voor “Groot leven voor God” te versterken en te ondersteunen, willen we slechts één voorbeeld bekijken uit Paulus leringen en hoe hij dit toepaste in zijn eigen leven. Dit is het eenvoudige maar diepgaande principe van wat we hier zullen noemen: Genade in Werking.

Eén van de grootste, zo niet de allergrootste, woorden in Gods vocabulaire vandaag de dag is: Genade! We leven in wat de Heilige Geest “*de bedeling der genade Gods*” noemt, Efeziërs 3:2:

“Ef. 3:2: Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u;

Om de verandering, die God heeft aangebracht ten opzichte van Zijn vorige bedeling, te dramatiseren, schreef Paulus dat we niet langer onder de Wet zijn maar onder Genade, Romeinen 6:14-15:

“14 Want de zonde zal over u niet heersen; want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade. 15 Wat dan? Zullen wij zondigen, omdat wij niet zijn onder de wet, maar onder de genade? Dat zij verre.

Tegenwoordig is genade niet alleen Gods factor bij het redden van mensen, maar ook Zijn opvoedende functie voor degenen die gered worden, Titus 2:11-12:

“11 Want de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen. 12 En onderwijst ons, dat wij, de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matig en rechtvaardig, en godzalig leven zouden in deze tegenwoordige wereld;

Paulus onderwijst in zijn 13 brieven een principe van genade dat de belangrijkste factor is in de dienst van de gelovige voor Christus. We zullen hier drie belangrijke teksten citeren en ze in volgorde becommentariëren:

“2 Kor. 6:1: En wij, als medearbeidende, bidden u ook, dat gij de genade Gods niet tevergeefs moogt ontvangen hebben.

*“1 Kor. 15:9-10: 9 Want ik ben de minste van de apostelen, die niet waardig ben een apostel genaamd te worden, daarom dat ik de Gemeente Gods vervolgd heb. Doch door de genade Gods ben ik, dat ik ben; en Zijn genade, die aan mij bewezen is, is niet ijdel geweest, maar ik heb overvloediger gearbeid dan **zij allen**; doch niet ik, maar de genade Gods, Die met mij is.*

“2 Kor. 9:8: En God is machtig alle genade te doen overvloedig zijn in u; opdat gij in alles te allen tijd, alle genoegzaamheid hebbende, tot alle goed werk overvloedig moogt zijn.

Wat bedoelt Paulus met: *“dat gij de genade Gods niet tevergeefs moogt ontvangen hebben?* Hij heeft het zeker niet over reddende genade, want niemand kan dat tevergeefs ontvangen; men is gered uit genade of niet! De context maakt duidelijk dat Paulus hier spreekt over genade in de bediening, die maar al te vaak tevergeefs door gelovigen wordt ontvangen. Paulus biedt zichzelf aan als iemand die Gods genade niet tevergeefs heeft ontvangen (zie 1 Korintiërs 15:10 hierboven). Genade in dienstbaarheid motiveerde en bewoog Paulus om overvloediger te werken dan zij allemaal! Wie in de context zouden **“zij allen”** kunnen zijn? Paulus verwijst naar de genoemde personen die getuige waren van de opstanding van Christus, zie 1 Korintiërs 15:5-8:

“5 En dat Hij is van Cefas gezien, daarna van de twaalfen. 6 Daarna is Hij gezien van meer dan vijfhonderd broeders op eenmaal, van welken het meren deel nog over is, en sommigen ook zijn ontslapen. 7 Daarna is Hij gezien van Jakobus, daarna van al de apostelen. 8 En ten laatste van allen is Hij ook van mij, als van een ontijdig geborene, gezien.

Met andere woorden, één apostel van de Heidenen, gemotiveerd door genade, werkte harder dan de twaalf apostelen. Nu, Paulus maakt het hier duidelijk, dat hij het niet was *“... maar de genade van God die met mij was”*. Naar wie wijst God de Kerk om deze kwestie van genade in dienst na te streven? De Heilige Geest leidde Paulus bij het schrijven van deze dingen aan de Heiden gemeenten, zodat we door Paulus te volgen daadwerkelijk [de] Christus zouden imiteren die de apostel navolgde, zie 1 Korintiërs 11:1:

“Weest mijn navolgers, gelijkerwijs ook ik van Christus.

Nu, voor de derde hoofdstuk (hierboven): 2 Korintiërs 9:8. God is in staat om alle genade overvloedig te doen zijn... God begint met genade, dan voegt Hij alles toe, en nu heeft Hij alle genade. Maar namens de gelovige is Hij er nog niet mee klaar; Hij maakt deze *“alle genade”* overvloedig. En als we dit ontvangen in onze dienst voor Hem en Hij door ons, dan hebben we van alles voldoende in alle dingen en zijn we overvloedig in alle goede werken. Dit is echt Groot Leven voor God, en dat moet gedaan worden op het solide fundament van de Paulinische genade in dienstbaarheid.

Begrijp alsjeblieft goed dat Jabez groot leefde voor God, met betrekking tot de God van Israël, in zijn tijd en onder de bedeling van de wet. Maar we hebben tegenwoordig veel grotere principes en grondslagen om dit uit genade te doen. Zou het daarom vandaag de dag niet beneden Gods maatstaven zijn om terug te grijpen naar het schimmige verleden van de bedeling van de Wet, met betrekking tot principes om groots voor God te leven, in het huidige tijdperk van de heerlijkheid van Zijn genade?

III. PUNT #3 VAN HET GEBED VAN JABEZ

“1 Kron. 4:10:en Uw hand met mij zijn zal,”.

Volgens auteur Bruce Wilkinson zou dit deel van het gebed van Jabez het idee demonstreren van afhankelijkheid van God, Zijn macht en aanwezigheid. Hij suggereert dat de gelovige bij een bepaald streven voor God vaak uiteindelijk op het punt komt waarop hij zich realiseert dat zijn capaciteiten en middelen te gering zijn en er geestelijke paniek uitbreekt:

“Misschien blijken de nieuwe bedieningsmogelijkheden, waarvoor je hebt gebeden, en die je hebt gekregen, iemand nodig te hebben met veel meer bekwaamheid dan jij ooit zult hebben.

“Je hebt een arm vol van Gods zegeningen opgenomen, bent op nieuw terrein terecht gekomen... en bent in overweldigende omstandigheden terechtgekomen. Wanneer gelovigen zich in dit soort onverwachte dilemma's bevinden, zijn ze vaak bang. Misleid. Verlaten. Een beetje boos. Ik deed...”

Dit gevoel van ontoereikendheid is wat men verondersteld wordt te ervaren, ontdekte Wilkinson, en noemt dit daarom als de reden waarom Jabez nu om Gods hand op hem vroeg. En in zijn boek wordt dit de titel van hoofdstuk vier: “The Touch of Greatness” (De aanraking van grootsheid) genoemd.

Wat is dit aanraken van de grootsheid van God precies? En hoe voelt/ervaart men de hand van God op de gelovige? Wilkinson lijkt deze vragen te beantwoorden met één woord: afhankelijkheid. Natuurlijk afhankelijkheid van God.

Opnieuw horen we waarheid die van toepassing is op elke bedeling van God. Vanaf Adam tot de huidige bedeling van genade heeft God altijd verwacht dat de mens, door geloof, op Hem zou vertrouwen. De essentie van het leren over genade toont aan dat God het allemaal heeft gedaan (op het geestelijke gebied van onze redding en nood), en verlangt dat de gelovige dit ervaringsgericht bewijst in zijn of haar dagelijkse wandel met Hem. Welnu, als dit zo is, kan het huidige hoofdstuk op zichzelf staan en heeft het geen kritiek nodig met betrekking tot de toepassing van verdere leerstellingen van Paulus.

Toegegeven, we vinden in hoofdstuk vier van 1 Kronieken niet zo veel om aan te spreken, maar er zijn een paar punten waarop moet worden gewezen.

Ten eerste ziet Wilkinson het bewijs van Gods hand op de gelovige vandaag in de vervullende bediening van de Heilige Geest. Het bewijs hiervan wordt aangehaald uit Handelingen 1:8; 4:13; 5:29; 7:51; en 9:27.

De implicatie van de bovenstaande teksten is dat Gods hand op ons vandaag dezelfde resultaten zal opleveren als toen. "Als we om Gods machtige aanwezigheid vragen, zoals Jabez en de vroege kerk deden, zullen we ook geweldige resultaten zien die alleen kunnen worden verklaard vanuit de hand van God".

Hoewel de Heilige Geest als God onveranderlijk is, weten we dat Zijn bediening van vervulling veranderd is vanaf de (vroege) Handelingenperiode tot nu. In de vroege Handelingen periode betekende de vervulling door de Heilige Geest dat de ontvanger in tongen sprak, terwijl Paulus leerde dat de bediening van de Heilige Geest later volledig geestelijk was en het spreken in tongen niet omvatte, zie Efeziërs 5:18, 1 Korintiërs 13:8-11:

“Ef. 5:18: En wordt niet dronken in wijn, waarin overdaad is, maar wordt vervuld met den Geest;

“1 Kor. 13:8: De liefde vergaat nimmermeer; maar hetzij profetieën, zij zullen te niet gedaan worden; hetzij talen, zij zullen ophouden; hetzij kennis, zij zal te niet gedaan worden.

“1 Kor. 13:9: Want wij kennen ten dele, en wij profeteren ten dele;

“1 Kor. 13:10: Doch wanneer het volmaakte zal gekomen zijn, dan zal hetgeen ten dele is, te niet gedaan worden.

“1 Kor.13:11: Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, was ik gezind als een kind, overlegde ik als een kind; maar wanneer ik een man geworden ben, zo heb ik te niet gedaan hetgeen eens kinds was.

Ten tweede duidt een terugkerende uitdrukking, die door Wilkinson wordt gebruikt, op een mogelijke charismatische neiging. Met charismatische inslag bedoel ik een accommodatie van de moderne charismatische beweging die de bovennatuurlijke gaven van de Heilige Geest benadrukt. Om eerlijk te zijn tegenover Wilkinson identificeert hij zich niet direct met de charismatische beweging en verbindt hij zich er niet direct mee. Het gebruik in zijn boek van het woord "wonder" of "wonderbaarlijk" in verwijzing naar Gods kracht door de gelovige van vandaag kan echter geschikt zijn voor degenen met de charismatische overtuiging. Door deze termen te gebruiken distantieert hij zich in ieder geval niet van die beweging.

De duidelijke leer van Paulus voor de kerk van vandaag is dat de vroege Handelingengaven van de Geest zijn opgehouden met de komst van de volledige openbaring van de verborgen waarheid die, progressief, aan de apostel der Heidenen werd gegeven. Daarom is Gods kracht, door de Heilige Geest, de gelovige aan het vullen volgens Efeziërs 5:18-19, en dit is in samenhang met het Woord van God recht gesneden zoals gezien in Kolossenzen 3:16 en 2 Timotheüs 2:15:

“Ef. 5:18: En wordt niet dronken in wijn, waarin overdaad is, maar wordt vervuld met den Geest;

“Ef. 5:19: Sprekende onder elkander met psalmen, en lofzangen, en geestelijke liederen, zingende en psalmende den Heere in uw hart;

“Kol. 3:16: Het woord van Christus wone rijkelijk in u, in alle wijsheid; leert en vermaant elkander, met psalmen en lofzangen, en geestelijke liederen, zingende den Heere met aangenaamheid in uw hart.

“2 Tim. 2:15: Benaarstig u, om uzelfen Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt.

Het punt dat ik in dit artikel maak, is dat Wilkinson zal wijzen op niet-Paulinische gebeurtenissen, mensen en teksten als de norm voor vandaag, terwijl hij alleen maar lippendienst bewijst aan Paulus zijn directe leringen over hetzelfde onderwerp. We zullen bijvoorbeeld de woorden van de auteur citeren en de lezer vragen zijn belangrijkste nadruk (op de vroege Handelingenteksten) op te merken en vervolgens zijn kleine nadruk op de leer van Paulus:

“Wat me opvalt aan de vroege kerk was dat gelovigen er voortdurend naar streefden vervuld te worden door God (zie Handelingen 4:23-31). Ze stonden bekend als een gemeenschap die uren en zelfs dagen samen doorbrachten in gebed, wachtend op God en vragend om zijn macht (zie Handelingen

2:42-47). Ze verlangden ernaar meer van Gods 'hand' te ontvangen - een nieuwe geestelijke vervulling van Gods kracht die een dreigende, zekere mislukking in een wonder zou veranderen en hun buitengewone opdracht mogelijk zou maken.

“Paulus vertelde de Christenen in Efeze om er een prioriteit van te maken om ‘vervuld te worden met alle volheid van God’ (Efeziërs 3:19). Daartoe bad hij dat God hen zou zegenen en versterken 'met kracht door Zijn Geest' (3:16)”.

Het komt allemaal neer op een kwestie van het leggen van de nadruk... en Het gebed van Jabez legt geen nadruk op de leringen van Paulus.

IV. PUNT #4 VAN HET GEBED VAN JABEZ

“1 Kron. 4:10:..... en met het kwade alzo maakt, dat het mij niet smarte.....”.

Hoofdstuk vijf van “Het gebed van Jabez” is getiteld: "De nalatenschap veilig stellen". Het gaat hier om het bewaren voor het kwaad, of een ontmoeting met het kwaad, d.w.z. de duivel. De auteur redeneert dat aangezien Jabez om Gods zegen heeft gevraagd (en die duidelijk heeft gekregen), en hij gevraagd heeft om zijn grenzen te vergroten (en die duidelijk heeft gekregen), hij heel goed wist dat in zulke tijden van succes het kwaad op de loer zou liggen om hem te verslaan. Dit wordt in het hoofdstuk samengevat met de woorden: De gevaren van geestelijk succes. Dit wordt bewezen doordat de auteur wijst op veel Christelijke leiders die op het hoogtepunt van hun succes bezweken voor verleiding en uiteindelijk stopten met hun bediening. Er wordt gesteld dat dit een geaccepteerde vuistregel is: "In feite, als uw ervaring iets anders is, maak u dan zorgen".

Deze kwestie van het bewaard worden voor het kwaad wordt aangehaald als onderdeel van het modelgebed dat Jezus aan zijn volgelingen gaf (Wilkinson 's woorden op pagina 67)... *"En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze' (Mattheüs 6:13)"*. Zeker, de meeste gelovigen zouden de woorden van Jezus willen volgen, en in de meeste gevallen doen ze dat met betrekking tot het herhalen van dit (zogenaamde) gebed des Heren, in Mattheüs 6:9-13:

“Matth. 6:9-13: 9 Gij dan bidt aldus: Onze Vader, Die in de hemelen zijt! Uw Naam worde geheiligd.

10 Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, gelijk in den hemel alzo ook op de aarde.

11 Geef ons heden ons dagelijks brood.

12 En vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onzen schuldenaren.

13 En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van den boze. Want Uw is het Koninkrijk, en de kracht, en de heerlijkheid, in der eeuwigheid, amen.

Maar wat hier echt voor verwarring zorgt is, door alle bovenstaande verzen aandachtig te lezen en op te merken, dat het gebed de Vader vraagt om Zijn Koninkrijk in de hemel naar de aarde te laten komen. Paulus vertelt de Kerk vandaag dat we al met Christus in de hemel zitten en wachten op Christus om ons daarheen te brengen, Efeziërs 2:6 en 1 Thessalonicenzen 4:16-17:

“Ef. 2:6: En heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in den hemel in Christus Jezus;

“1 Thess. 4:16-17: 16 Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem des archangels, en met de bazuin Gods nederdalen van den hemel; en die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan; 17 Daarna wij, die levend overgebleven zijn, zullen te zamen met hen opgenomen worden in de wolken, den Heere tegemoet, in de lucht; en alzo zullen wij altijd met den Heere wezen.

Verder vereist dit modelgebed van Mattheüs 6:9-13 van degenen die bidden dat ze anderen vergeven als ze vergeven willen worden. De implicatie is: als iemand anderen niet vergeeft, zal God hem niet vergeven! Hoe verschillend is dit van de leer van Paulus in Efeziërs 4:32 en Kolossenzen 2:13:

“Ef. 4:32: Maar zijt jegens elkander goedertieren, barmhartig, vergevende elkander, gelijkerwijs ook God in Christus ulieden vergeven heeft.

“Kol. 2:13: En Hij heeft u, als gij dood waart in de misdaden, en in de voorhuid uws vleses, mede levend gemaakt met Hem, al uw misdaden u vergevende;

In deze twee verzen maakt Paulus duidelijk dat, onder genade, God de gelovige reeds alle zonden heeft vergeven. We bidden niet om vergeving te ontvangen, noch moeten we vandaag vergeven om vergeven te worden.

De context van dit modelgebed in Mattheüs 6:9-13 laat dus zeker zien dat het gebed gericht is op Israël en op een dag waarop Christus naar de aarde zal terugkeren met dat verwachte Koninkrijk.

Maar zou dit deel van het gebed van Jabez, om voor het kwade bewaard te blijven, en dat deel van Christus' Koninkrijks - gebed (in Mattheüs 6:9-13) dat hetzelfde vermeldt, niet “parallel” gevonden kunnen worden aan onze huidige bedeling van genade? Als we een tekst van Paulus zouden kunnen vinden waarin dit concept van bidden voor de boze (d.w.z. de duivel), zou het nuttig kunnen zijn. Waar in het Jabez-gebed de nadruk wordt gelegd, is niet Paulus' directe leer van genade. Daarom, als en wanneer Paulus wordt aangehaald/geciteerd, is dat bijna als een aanpassing of als een ander mogelijke bron, en laat het op geen enkele manier zien dat zijn leer de norm en standaard is onder genade van vandaag.

Enkele Paulinische leringen betreffende het kwaad:

1) — *“Ef. 6:11: Doet aan de gehele wapenrusting Gods, opdat gij kunt staan tegen de listige omleidingen des duivels.*

“Ef. 6:12: Want wij hebben den strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers der wereld, der duisternis dezer eeuw, tegen de geestelijke boosheden in de lucht.

We vinden in de (bovenstaande) verzen de woorden "boze" niet, maar de verwijzingen naar de duivel en de kwade dag en Gods bescherming (de gehele wapenrusting van God] tegen deze geestelijke goddeloosheid zijn zeker legitieme synoniemen. Het punt in deze context van Efeziërs 6:10-18 is dat God de gelovige onder genade heeft toegerust om stand te houden tegen de aanvallen van onze vijand Satan.

2) — *“2 Thess.3:3: Maar de Heere is getrouw, Die u zal versterken en bewaren van den boze.*

Paulus zegt dat de Heer ons zal bewaren voor 'de boze'. Hier is het een vaststaand feit. Niet iets om te vragen of om voor te bidden. Men kan niet anders dan vergelijken (d.w.z. contrasteren) van het gebed van Jabez: "... en dat u mij van het kwaad zoudt houden", met Paulus' verklaarde feitelijke verklaring: "de Heer zal u bewaren van de boze".

Misschien is dit het belangrijkste en cruciale punt in het boek "Het gebed van Jabez" : dat wat de auteur ziet in het gebed van Jabez zou moeten resulteren in een groter leven voor de gelovige vandaag, we bezitten al een grotere overvloed in Christus, zoals Paulus duidelijk stelt. Waarom is dit zo moeilijk voor

de kerk om te zien? Waarom is het gedegradeerd tot minder dan de voorpagina in onze best verkochte boeken onder evangelicalen vandaag?

God heeft de openbaring van Zijn genade in de huidige bedeling geplaatst in de geschriften van de apostel Paulus. De apostel stelde alles in het werk om deze door God gegeven nadruk te erkennen in zijn geschriften en bediening terwijl hij de nadruk legde op zijn apostelschap; zie Romeinen 11:13:

“Rom. 11:13: Want ik spreek tot u, heidenen, voor zoveel ik der heidenen apostel ben; ik maak mijn bediening heerlijk;

Het woord dat de Heilige Geest gebruikte, dat hier vertaald is met “heerlijk”, is het Griekse woord: DOXAZO en betekent "iemand belangrijk maken, waardig bevestigen, verheerlijken". Het ambt en de bediening van Paulus waren gelijkwaardig aan de woorden van Christus die gelovigen vandaag de dag niet onderuit durven te halen of af te waarderen tot minder dan Gods norm en maatstaf om door te breken naar het gezegende leven.

V. PUNT #5 VAN HET GEBED VAN JABEZ

“1 Kron. 4:9: Jabez nu was heerlijker dan zijn broeders;”.

Hoofdstuk 6 van het boek “Gebed van Jabez” is getiteld: Welkom op Gods erelijst. Jabez blijkt één van Gods favorieten te zijn, aangezien God hem meer dan zijn leeftijdsgenoten eerde. “Simpel gezegd, God begunstigt degenen die erom vragen. Hij houdt niets achter voor degenen die iets verlangen en oprecht verlangen naar wat Hij wil”.

De auteur ziet in het hoofdstuk 11 van Hebreëën “Hal van het geloof” gewone, gemakkelijk over het hoofd geziene mensen die geloof hadden in een buitengewone, wonderbaarlijke God en naar dat geloof gingen handelen”.

Het punt van dit hoofdstuk lijkt te zijn dat Gods hoogste beloning besloten ligt in het principe van Jabez' gebed en zelfs Paulus wordt aangehaald als bewijs dat dit moet worden nagestreefd, zoals in Filippenzen [waarvan Wilkinson zegt dat het Paulus' laatste brief was!] 3 :14,

“.....streckende mij tot hetgeen voor is, jaag ik naar het wit, tot den prijs der roeping Gods, die van boven is in Christus Jezus.

Natuurlijk heeft Wilkinson gelijk: God verlangt dat gelovigen oprecht verlangen naar wat Hij wil. Maar is het gebed van Jabez de essentie en de totaliteit van wat God vandaag, onder genade, van gelovigen verlangt? Is het zo dat, door het gebed van Jabez, de gelovige zegen en verruimde/grotere grenzen en verlossing van de boze zal genieten? Wanneer we deze componenten analyseren, blijkt dat de weldoener hier degene wordt die het gebed van Jabez bidt. En we begrijpen dat God er altijd naar verlangd heeft degenen te zegenen die Hem willen geloven en Zijn Woord gehoorzamen; zie Hebreëën 11:6:

“Hebr. 11:6: Maar zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen. Want die tot God komt, moet geloven, dat Hij is, en een Beloner is dergenen, die Hem zoeken.

Gods verlangen en wil voor de kerk van vandaag

Het Jabez-gebed legt een nadruk die voor mij niet in overeenstemming is met wat God in de eerste plaats verlangt vandaag. Gods belangrijkste verlangen vandaag centreert zich in en rond wat Paulus schreef in Efeziërs 1:15-23:

“15 Daarom ook ik, gehoord hebbende het geloof in den Heere Jezus, dat onder u is, en de liefde tot al de heiligen,

16 Houde niet op voor u te danken, gedenkende uwer in mijn gebeden;

17 Opdat de God van onzen Heere Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve den Geest der wijsheid en der openbaring in Zijn kennis;

18 Namelijk verlichte ogen uws verstands, opdat gij moogt weten, welke zij de hoop van Zijn roeping, en welke de rijkdom zij der heerlijkheid van Zijn erfenis in de heiligen;

19 En welke de uitnemende grootheid Zijner kracht zij aan ons, die geloven, naar de werking der sterke Zijner macht,

20 Die Hij gewrocht heeft in Christus, als Hij Hem uit de doden heeft opgewekt; en heeft Hem gezet tot Zijn rechter hand in den hemel;

21 Verre boven alle overheid, en macht, en kracht, en heerschappij, en allen naam, die genaamd wordt, niet alleen in deze wereld, maar ook in de toekomst;

22 En heeft alle dingen Zijn voeten onderworpen, en heeft Hem der Gemeente gegeven tot een Hoofd boven alle dingen;

23 Welke Zijn lichaam is, en de vervulling Desgenen, Die alles in allen vervult.

Alleen al het lezen van deze verzen en het nadenken over wat Paulus ons vertelt dat God de Vader wil, is ontzagwekkend, nietwaar?! Eigenlijk is wat we hier hebben een onderdeel van Paulus' gebed voor deze Efeziërs. En aangezien we in dit artikel het onderwerp gebed behandelen, kunt u eens kijken naar één van de klassiekers uit de pen van Paul zelf. Hoeveel gelovigen hebben ooit dit gebed gebeden? En zo nee, waarom niet? Zouden we het er niet allemaal over eens zijn dat dit zeker is wat God de Vader verlangt en wil?

Door het hele gebed heen wordt, in de verwijzingen, gewezen naar, en gericht op, de Heer Jezus Christus, zoals we zullen opmerken:

- 1) Dat gelovigen van de Vader de kennis van hem mogen ontvangen (d.w.z. Christus), 1:17
- 2) Dat gelovigen, die verlicht zijn, de hoop van zijn roeping en zijn erfenis in de heiligen zouden kennen, 1:18
- 3) En de buitengewone grootheid van zijn macht, aan ons die geloven, volgens zijn machtige kracht, 1:19
- 4) Hetgeen de Vader tot stand bracht toen Hij Christus uit de dood opwekte en Hem plaatste aan Zijn eigen rechterhand in de hemelse gewesten, 1:20
- 5) Ver boven alles... niet alleen in deze wereld, maar ook in de toekomst, 1:21
- 6) Alles onder zijn voeten gelegd, gaf hem als hoofd over alle dingen aan de kerk, 1:22

7) Welke [d.w.z. kerk] is zijn lichaam, de volheid van hem die alles in allen vervult, 1:23

De centrale plaats van Christus.

Als dit de enige schrift van Paulus was die zo de nadruk legde op onze Heer Jezus Christus als de belichaming van wat God vandaag wil en verlangt, zou het genoeg zijn. Maar er zijn veel vergelijkbare Paulinische teksten die kunnen worden toegevoegd aan deze in Efeziërs 1. Paulus zegt het op deze manier in Kolossenzen 1:19 en 2:9-10:

“Kol. 1:19: Want het is des Vaders welbehagen geweest, dat in Hem al de volheid wonen zou;

“Kol. 2:9-10: 9 Want in Hem woont al de volheid der Godheid lichamelijk; 10 En gij zijt in Hem volmaakt, Die het Hoofd is van alle overheid en macht;

De gelovige zal niet afdwalen door de gebeden van Paulus te bidden, die net zo geïnspireerd zijn door de Heilige Geest als het gebed van Jabez. Het gaat er dus niet om wat meer geïnspireerd is, maar waarop God vandaag de nadruk legt in deze bedeling van zijn genade en de volheid van de verheerlijkte Christus.

VI. PUNT #6 VAN HET JABEZ-GEBED

“1 Kron. 4:10:.....En God liet komen, wat hij begeerde”.

Wilkinson's laatste hoofdstuk 7 is getiteld: “Jabez de mijne maken”. Hij daagt zijn lezers uit om van het gebed van Jabez een dierbare en levenslange gewoonte te maken. Hij stelt 6 stappen voor die gevolgd moeten worden, sommige elke dag, sommige één keer per week, andere waarbij iemands familie, vrienden en plaatselijke kerk betrokken zijn. Uit de persoonlijke ervaring van de auteur blijkt dat het Jabez-gebed, en principe, legitiem hebben bijgedragen aan zijn succes in zijn persoonlijke leven en bediening met “Wandel door de Bijbel”, waarvan hij de oprichter en president is. Men kan niet discussiëren over het succes van zijn bediening, die hij toeschrijft aan "Gods genade en het bidden van Jabez...".

Het is duidelijk dat Wilkinson niet suggereert dat iedereen die (zoals hij) het Jabez-gebed bidt, de successen van de bediening zal ervaren zoals hij heeft gedaan. Maar niettemin kan men niet missen dat hij “Het gebed van Jabez” heeft geschreven als een norm en standaard voor andere gelovigen om te volgen.

Mijn stelling in deze kritiek op het boek, Het gebed van Jabez, was dat Gods principe van het gebed en het doorbreken naar het gezegende leven te vinden is in de brieven van Paulus aan de Kerk, het Lichaam van Christus. Als we ons realiseren wat het Jabez-gebed van gelovigen vandaag vraagt om te bidden en te oefenen, en als we ons realiseren wat de genadeleer van Paulus beweert dat gelovigen al in Christus bezitten, zou het gemakkelijk moeten zijn om dienovereenkomstig in geloof te reageren.

Nog een laatste gebed:

“Ef. 3:14-21: 14 Om deze oorzaak buig ik mijn knieën tot den Vader van onzen Heere Jezus Christus, 15 Uit Welken al het geslacht in de hemelen en op de aarde genoemd wordt, 16 Opdat Hij u geve, naar den rijkdom Zijner heerlijkheid, met kracht versterkt te worden door Zijn Geest in den inwendigen mens; 17 Opdat Christus door het geloof in uw harten wone, en gij in de liefde geworteld en gegrond zijt; 18

Opdat gij ten volle kondet begrijpen met al de heiligen, welke de breedte, en lengte, en diepte, en hoogte zij, 19 En bekennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot al de volheid Gods. 20 Hem nu, Die machtig is meer dan overvloediglijk te doen, boven al wat wij bidden of denken, naar de kracht, die in ons werkt, 21 Hem, zeg ik, zij de heerlijkheid in de Gemeente, door Christus Jezus, in alle geslachten, tot alle eeuwigheid. Amen.